

Sygn. akt VI Gz 232/16

POSTANOWIENIE

Dnia 23 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Jerzy P. Naworski (spr.)

Sędziowie: SO Zbigniew Krepski, SO Małgorzata Bartczak-Sobierajska

po rozpoznaniu w dniu 23 grudnia 2016 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w U.

przeciwko R. F.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 17 października 2016r., sygn. akt V GNC 1524/16

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie

Jerzy P. Naworski

Zbigniew Krepski Małgorzata Bartczak-Sobierajska

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Toruniu stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gdańsku Sądowi Gospodarczemu, jako właściwemu, sprawę z powództwa (...) sp. z o.o. w U. przeciwko R. F. o zapłatę. Zarzut pozwanego dotyczący niewłaściwości miejscowej sądu w Toruniu został uznany za zasadny. Sąd pierwszej instancji podkreślił, że w myśl art. 187 § 1 pkt 2 k.p.c. powód zawsze w sytuacji, w której kieruje pozew do innego sądu niż ogólnie właściwy powinien przytoczyć w pozwie okoliczności faktyczne uzasadniające właściwość sądu. Fakt, że powód ma siedzibę na terenie właściwości sądu w Toruniu i oddawczy charakter długu nie jest w tej materii wystarczający. W związku z tym Sąd a quo na podstawie art. 200 § 1w zw. z art. 27 k.p.c. wydał zaskarżone postanowienie (k. 37).

W zażaleniu na to postanowienie powód zarzucił mu naruszenie art. 187 § 1 pkt 2 w zw. z art. 34 k.p.c. i art. 454 § 1 k.c. przez ich błędną wykładnię poprzez przyjęcie, że powód nie wykazał przesłanek uzasadniających rozpoznanie sprawy przez sąd w Toruniu w sytuacji, w której powołał się na swoją siedzibę i oddawczy charakter długu. Z ostrożności skarżący zarzucił naruszenie art. 200 § 2 w zw. z art. 27 k.p.c. poprzez przekazanie sprawy sądowi w Gdańsku, podczas gdy właściwym ogólnie jest sąd w Bydgoszczy (k. 42-43).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

W pozwie powód powołał się na właściwość przemienną wynikającą z art. 34 k.p.c. w zw. z art. 454 k.c. wskazując, że jego siedzibą jest U., a dług ma charakter oddawczy (k. 4). Wbrew stanowisku Sądu pierwszej instancji, w świetle art. 187 § 1 pkt 2 k.p.c., wskazane okoliczności faktyczne są wystarczające do uzasadnienia właściwości przemiennej sądu w Toruniu, o której mowa w art. 34 k.p.c.

Zgodnie z art. 34 k.p.c., powództwo o wykonanie umowy można wytoczyć przed sąd miejsca jej wykonania. Miejsce wykonania umowy, w braku wyraźnego oznaczenia go przez strony lub z uwagi na właściwość zobowiązania, określają reguły wyrażone w art. 454 k.c., wedle którego dług pieniężny ma charakter oddawczy, a zatem o miejscu jego spełnienia decyduje siedziba wierzyciela, a jeżeli zobowiązanie ma związek z przedsiębiorstwem wierzyciela – siedziba jego przedsiębiorstwa w chwili spełnienia świadczenia.

Ponieważ siedzibą powoda i siedzibą jego przedsiębiorstwa jest U., a więc miejscowość objęta właściwością Sądu Rejonowego w Toruniu - Sądu Gospodarczego, powód, korzystając z właściwości przemiennej, wytoczył powództwa przed sąd właściwy miejscowo.

Zaskarżone postanowienie zapadło zatem z naruszeniem wymienionych unormowań, a zatem należało je uchylić (art. 386 § 1 w zw. z art. 397 § 1 i 2 zd. 1 k.p.c.). O kosztach postępowania zażaleniowego rozstrzygnie Sąd Rejonowy w orzeczeniu kończącym sprawę (art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c.).

Jerzy P. Naworski

Zbigniew Krepski Małgorzata Bartczak-Sobierajska

Zażalenie nie służy

(...).

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)